

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2439, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 1674),

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2443, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 1675),

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2447, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 1675).

Fr. Dalgaard: De Lovforslag eller det Kompleks af Lovforslag, der her ligger paa Rigsdagens Bord, er jo gamle Kendinge i dette Ting; af de 7 Lovforslag var de 5 forelagt i 1934, og de fik en særdeles god Modtagelse i dette Ting; bortset fra en enkelt Taler, det ærede Medlem Hr. Pürschel, var der i Virkeligheden Velvilje over for Lovforslagets Hovedlinier. Det, der foreligger nu, er, selv om der er kommet noget nyt til, i alt væsentligt det samme, som forelaa dengang, og efter den Modtagelse, Lovforslagene fik ved forrige Behandling, kan man vel gaa ud fra, at de vil faa en lige saa god Modtagelse her.

I de af den højtaerede Justitsminister foretagne Ændringer er der taget adskilligt Hensyn til de Indvendinger og de Anker, der er kommet frem i den Udvalgsbehandling, der fandt Sted i forrige Rigsdagssamling, og det er der Grund til at udtale Anerkendelse af.

Det er umuligt, og det er heller ikke nødvendigt, her i denne Tale at berøre hele dette Spørgsmaal i Detailler; det kan jo ske dels i Udvalget, dels paa anden Maade. Det, jeg vil gøre, er at holde mig til nogle Hovedlinier i det Kompleks af Lovforslag, der foreligger her.

Den vigtigste Ting er jo Spørgsmaalet om at skabe de saakaldte uægte Børn Ligestilling med de saakaldte Ægtebørn. Dette er ikke noget nyt og revolutionerende her i Danmark. Vi har set en Række Eksempler paa, at man meget tidligt har prøvet paa at skabe denne Ligestilling.

Jeg vil i det følgende omtale de saakaldte Ægtebørn, som „de ægteskabelige“ og de saakaldte uægte Børn som „de uægteskabelige“. Betegnelsen er maaske ikke sær-

lig god. Den blev brugt under sidste Behandling; men det blev meget rigtigt paa-peget af min Forgænger i dette Embede, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, hvilken meningsløs Betegnelse „de uægte Børn“ er, fordi det baade sprogligt og ogsaa moralsk er en ganske forkert Betegnelse.

I det sidste Par Hundrede Aar har der været mange Bestræbelser for at have de saakaldte uægte Børn op fra den Paria-tilværelse, som mange af dem har ført. Og det er jo ikke noget lille Tal af Befolkningen — det er en Tiendedel —, der falder ind under Gruppen de uægteskabelige Børn. Navnlig i 80erne og i Begyndelsen af dette Aarhundrede, helt op til Socialreformen, har man gjort adskilligt for at gøre Kaarene bedre for de uægteskabelige Børn, men det har i det store og hele været de økonomiske Kaar, der er blevet forbedret, selv om man hele Tiden ogsaa har talt om de andre Ting. Thi jævnsides med Bestræbelserne for at skabe dem bedre økonomiske Kaar gaar Bestræbelserne for at slette det juridiske og sociale Skel, der er mellem de to Slags Børn, der her er Tale om. Disse juridiske og sociale Bestræbelser er vel egentlig stærkest indledet af Struensee, da han i 1771 gennemførte Ligestilling. Et halvt Aar efter blev han styrtet, men en Del af den Lovgivning, han skabte, blev staaende, blandt andet hans Høvelse af Forbud mod, at uægte og ægte Børn maatte døbes sammen. Christian den Femtes Lov var jo haard, haard over for Moderen til det uægteskabelige Barn og haard over for Barnet selv, ikke særlig over for Barnefaderen. Men denne Haardhed er ikke noget, der har Rod i den tidlige Tid. Ser man længere tilbage i Tiden, ser man, at der da var langt større Ligestilling mellem uægteskabelige og ægteskabelige Børn. Man ser, at de saakaldte Slegfredbørn og Frillebørn naede omtrent Ligestilling med de ægteskabelige Børn. Det er først under kirkelig Indflydelse, at dette forandres. De Børn, der stod ringest i gamle Dage, var de Børn, som frie Mænd fik med Trælkvinder, og under kirkelig Indflydelse blev det saa saadan, at samtlige uægteskabelige Børn blev stillet i den Klasse; det blev en Skam og en Skændsel for Moderen og for Barnet.

I 1763 faar vi den første økonomiske Forbedring for de uægteskabelige Børn. Da begyndte man at interessere sig lidt for „Barnefaderen“, denne lidt despekterede Betegnelse for ham; der er Ophav til Barnet, og gennem Tiderne — Struensees Navn nævnte jeg før —, gennem hele det næste